

Forsl. t. Tillæg til Strandingslov af 10. April 1895.

ad § 10.

Denne Regel udtaler kun for Tydeligheds Skyld, at de hidtil gældende Regler om bjerget Skib og Skibsladning, nemlig de i Forordning af 16. Marts 1842 og i Strandingsloven af 10. April 1895 indeholdte, vedblivende skal gælde, saa langt de ikke fortrænges af de i Forslaget indeholdte Regler. Det behøver i saa Henseende kun særlig at fremhæves, at Forordning af 16. Marts 1842 vel er ophævet, forsaavidt angaar enkelte Vragstykker og enkeltvis tabte Stykker Gods (Forslagets §§ 1—2), men bestaar, forsaavidt angaar Optagelse af Vrag og dertil hørende Ladning, dog at Forslagets § 8 kræver Marineministeriets Tilladelse til det paagældende Foretagende og saaledes fortrænger Reglerne i Forordningens § 2 om Anmeldelse af Forehavendet til Amtmanden (Politidirektøren) og de dertil knyttede Eneretsregler; endvidere bør det, forsaavidt angaar Samlinger af Ladningsgenstande, der ere adskilte fra Skibet, bemærkes, at den nævnte Forordnings Anmeldelses- og Eneretsregler vel paa tilsvarende Maade ere ophørte ved de nye Regler om Anmeldelse og Tilladelse i Forslagets § 9, men at Forordningens Regler ogsaa her i øvrigt forblive ved Magt. Dog er det under Nutidens Meddelelses- og Samfærdselsforhold fundet at være uden Betænkelighed og stemmende med det praktiske

Livs Tarv at forkorte Indkaldelsesfristerne til Ejere af Gods til 6 Maaneder.

ad § 11.

Da der er forekommet forskellige Eks-empler paa, at udrangerede Skibe i Stedet for at ophugges ere bleve satte paa Grunddels for saaledes at opnaa en let Sønderbrydning af Skibet, dels for at opnaa et godt Marked for Salget af Vragstykkerne, er det fundet hensigtsmæssigt i Forslaget at optage denne Bestemmelse. Uanset Spekulationsøjemedet er det en Pligt for Redningsvæsenet at gaa ud i saadanne Tilfælde, skønt det er ganske urimeligt, at Staten, der med stor Bekostning opretholder Redningsvæsenet, og Fiskerne, der sætter deres Liv i Fare, skal bruges til at assistere ved saadan privat Spekulation. Tillige staar det ikke altid i de paagældendes Magt at forhindre, at saadanne Vrag bliver en Fare for Fiskeriet og Sejladsen.

ad §§ 12—14.

Til Forslagets foran omtalte Bestemmelser høre naturlig Reglerne om Anmeldelsespligt i § 12 ligesom ogsaa Straf- og Paatalebestemmelserne i § 13, hvilke formentlig ikke behøve nærmere Motivering saa lidt som Bestemmelserne i Forslagets § 14.